

Римска-та система за писмено броење сѣстои въ това, че съ особни знакове ся изображавать само слѣдующи-тъ седмь числа:

Римскы цифры: I, V, X, L, C, D, M,

Тѣхны значенія: 1, 5, 10, 50, 100, 500, 1000,

а за изображеніе осталы-ты числа пріято е условіе, що-то всякой по-малкъ знакъ, поставенъ отдѣсно на *другъ, по-иольмъ*, увеличава значеніе-то му, а ако ся постави отлѣво, умалява му значеніе-то съ толкова единицы, колко-то той показва.

Така, II, III показвать числа двѣ и три, IV — четыре, VI — шесть, VII, VIII — седмь и осмь, IX — девять, XI — единадесать и пр.

За изображеніе числа по-малкы отъ двѣ хыляды, знакове-ти, кои-то изображавать единицы-ты отъ различни рядове на тѣя числа, пишуть ся отдѣсно на лѣво въ тоя рядъ, въ какъвъ-то си ся произносятъ; така напр. въ число 1894 трѣбва да ся напишуть така: MDCCCXCIV.

Числа, кои-то сѣстоятъ отъ нѣколко хыляды, пишуть ся ещѣ така, както и числа, кои-то сѣстоятъ отъ нѣколко единицы: само отдѣсно до написано-то число отдолѣ поставя ся буква m (mille — хылядо); така напр. число 3000 ся пише така: III m, 40000 — XL m, 1.000.000 — M m, 406990 ся пише CDVI m CMXC и т. н. Слѣдующа-та таблица показва много по-ясно, какъ трѣбва да ся употребявать тѣя знакове.

I показва	1	LXXX показва	80
II	2	LC	90
III	3	C	100
IV	4	CC	200
V	5	CCC	300
VI	6	CD или IVC	400
VII	7	D	500
VIII	8	DC	600
IX	9	CM	900
X	10	M	1000
XI	11	MM	2000
XX	20	MIV	1400
XXX	30	MD	1500
XL	40	MDCCCXXXVII	1837
L	50	Xm	10,000
LX	60	Cm	100,000
LXX	70	DCCCXLIII m DCIV	843,604